

hvilket med andre Ord vil sige, at Forhøjelsen af Jernbanetaksterne særlig er blevet en Byrde for Landets Erhvervsliv.

Skatteindtægterne er forøget med 12 Mill. Kr., og det uagtet de sidst vedtagne Skattelove endnu ikke virker fuldt ud. Saaledes giver Formue- og Indkomstskatten kun en forøget Indtægt af 2 Mill. Kr., medens man under Forhandlingerne i Fjor regnede med en Merindtægt af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man vil saaledes se, at den nye Lov af flere Grunde endnu ikke er fuldt udnyttet, saaledes at den Forøgelse paa 2 Mill. Kr. af Formue- og Indkomstskatten, der er anført, er meget forsigtig ansat; der kan sikkert godt paaregnes et noget større Beløb. Det samme gælder om andre Indtægter, f. Eks. Arveafgiften, der paa det sidste Røgnskab andrager 4 Mill. Kr., men paa det foreliggende Finanslovsforslag kun er opført med $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ogsaa her holder den højtærede Finansminister sig paa den aldeles sikre Side. Forholdet er det samme med Hensyn til Toldafgifterne, der er opført med 34—35 Mill. Kr. Man kan vistnok med meget stor Sandsynlighed forvente, at de vil give et betydeligt større Beløb. Allerede i det halve Aar, der er gaaet af indeværende Finansaar, er Toldskattemønstret betydeligt til Vejrs, og vi er jo inde i en saakaldt god Periode. Den anførte Indtægt af 34—35 Mill. Kr. er derfor sikkert ogsaa meget lavt ansat.

Hvis den højtærede Finansminister i Fjor havde faaet Lov at raade, vilde han jo have haft en Skatteindtægt, der var endnu 3 Mill. Kr. større end den, der endelig blev bevilget. Vi maa sige, at det var godt, at den højtærede Minister ikke fik sin Villie paa dette Punkt, thi det viser sig, at de Love, som blev vedtaget i Fjor, er meget rundelige, og at der ikke havde været nogen Grund til at udskrive et saa voldsomt stort Beløb fra den danske Befolkning, som det skete. Nu siger den højtærede Minister, at det er godt, at Staten atter kan komme til Penge, thi, mener han, det gælder om at styrke Kassebeholdningen og Reservefonden. Det lyder naturligvis godt, at vi skal se at faa en stor Kassebeholdning, men det forekommer mig, at en Kassebeholdning som den, der nu er, paa 40 Mill. Kr., er stor nok. Der kan nemlig være en uhyre Fare ved at opsamle store kontante Beløb i Statskassen. I den Henseende har vi dyrebare Erfaringer. Vi ved, hvorledes der i Højres Regeringstid blev opsamlet, jeg ved ikke hvor mange Millioner, men i hvert

Fald en meget stor Kassebeholdning, og at disse mange Penge var en Fristelse for Højres Regering, saaledes at den forbrød sig mod Landets Love, tog disse Penge uden at have Ret dertil og anvendte dem paa den fordærveligste Maade, som tænkes kunde, nemlig ved at anbringe 40 Mill. Kr. i Befæstningsanlæg uden om København. Der ligger derfor, siger jeg, en stor Fare i at opsamle saadanne store Beløb i Kassebeholdningen, naar man ikke kan være sikker paa at have en Regering, der altid vil være i Stand til at modstaa den Fristelse, som disse mange Penge kan give. Som vi alle ved, stunder vi hen imod Aaret 1922, hvor den københavnske Landbefæstnings Skæbne vil komme til en Afgørelse. Hvis der til den Tid skulde være opsamlet et meget stort Beløb i Kassebeholdningen, kan der være den Fare, at det maaske frister en Regering til at anvende disse Penge paa at beholde Landbefæstningen. Derfor var det bedre, om der ikke var disse mange Penge, saaledes at denne Fare kunde blive undgaaet.

Paa Finanslovens Udgiftsside er, som altid paa de danske Finanslove, Militærvæsenet aldeles dominerende. Der er i Aar paa de to Paragraffer 19 og 20 ordinært og ekstraordinært til Militærvæsenet forlangt 27,3 Mill. Kr. Men dette er, som vi ved, langt fra alt, hvad der kræves. Militærudgifter skjuler sig rundt omkring paa Finansloven, næsten paa alle dens Paragraffer, og tages alting med, antager jeg, at Militærudgifterne vil naa op til et Beløb af omtrent 32 Mill. Kr., det vil sige mellem en Fjerdedel og en Trediedel af Statens samtlige Indtægter. Men skønt der bevilges saa uhyre store Beløb til Militærudgifter, ser man dog ved at betragte den Betænkning, som Statsrevisionen har afgivet, at den højtærede Forsvarsminister ikke kan nøjes med de Penge, som er ham lovligt tilstaaet af Rigsdagen, men at han søger at tilegne sig Penge, som han ikke har nogen Hjemmel fra Lovgivningsmagtens Side til at anvende. Af Statsrevisionens Betænkning vil man se, at der er ikke mindre end 5 Punkter, hvor den højtærede Forsvarsminister har tilladt sig Overskridelser. Statsrevisionen gør opmærksom paa, at der er en Overskridelse paa Løjtnantslønninger med 33,523 Kr. 87 Øre, paa Orlovspenge med 11,430 Kr., paa Flytningshjælp med 19,694 Kr. 63 Øre, paa Befordringsgodtgørelse 57,100 Kr. 45 Øre, og at den bekendte Anmærkning har givet Anledning til en Overskridelse af 34,442 Kr. 74 Ø. Tilsammen